

— Realment, en aquest poble n'hi han de tòtils.

¡Ja!... ¡Ja!... ¡Ja!... ¡Pobre gent!

⊙ ⊙

En Barangé, no deixa sossegar a en Plaia.

Els concellers del seu bando haurien de pagar a la Pubilla de Granollers 6,000 i pico de pessetes, i clarament li han dit, ja, que les pagui ell, que és el responsable moral de tots els seus actes.

En Barangé no vol pagar per tots i per això acut a en Venturera, perquè logri que aquelles pessetes quedin enlaire.

En Venturera treballa de ferm per a complaure a en Barangé, perjudicant així greument a nostre poble.

¡Però Granollers té i tindrà memòria!

⊙ ⊙

Se diu que en Barangé, l'ex lliberal, s'ha posat d'acord amb determinat grup per a crear conflictes al nostre batlle, a qual fi va entregar a un representant d'aquell 500 endoles per a començar els oportuns treballs.

¡I sabeu el que ha conseguit l'ex quefa? Doncs, que's digustés en Tardà, que deia:

— En Pep, és un pròdig; llença'ls durus. Si a mí'm dona vinticinco barós, armo tal xafarranxo que ningú hi serà a temps.

Però en Pep està escamat i no sent a en Tardà.

⊙ ⊙

En Plaia te manies.

Se creu savi i per això a tot-hom tracta de mitjanía, quan no d'ase.

¡Pobre home! Vès qui ho havia de dir?... Tant jove i tenir el coco plé de llevó de pebrot.

Que no's recorda dels pecics que varen donar-li en Cambó i en Bertràn perquè aprenqués la lliçó que va declamar al Congrés?

Que no's recorda que un dels caps de la «Lliga», quan d'ell parla, diu sempre:

— ¡Pobre Plaia! ¡Si no fos tant negat! ..

Cregui'ns el diputat per Llíssà de Vall, atengui al *dicho* castellà:

Antes de murmurarme

Date una vuelta

Y verás qué barranco

Hay en tu puerta.

⊙ ⊙

Fa uns quants dies que per les taules de «L'Unió Lliberal» s'hi veuen cares noves.

¡Espietes, vaja!

Nosaltres, per això, tant tranquils.

⊙ ⊙

El Centre de la Defensa (?) Industrial agnitza.

D'això's plany el seu frescal secretari, qui d'algún temps ensà, fa cara de porc trist; i és que recorda altres temps...

¡Oh, témporal! ¡Oh, mores!... ¡Oh, tiempo de los moros! que diu l'erudit (?) Capellanet

⊙ ⊙

¡I que n'estàn de broma, els amics d'en Barangé!

Clamen contra'l *reparto* de 1916 y diuen als interessats que passin pel Centre Industrial, a fi de rebre instruccions que'ls posaran en condicions de no haver de pagar.

¡Bravo; molt bé!

Però, a nosaltres, ens fa un efecte tot estrany, aquest reclam.

Més clar: veiem als cándidos palomos anar al Centre. Industrial a que'ls remullin i, un

cop a punt, com els adrecen a certa casa, de certa plaça, d'on sortiran tots *repelats*.

¡Ojo, pues! cándidos! No us fieu de la *reclame* de certa gent.

EN DEFENSA PROPIA

Un savi, *notero* d'«El Vallés Nou», més dig-ne de la Grecia que del nostre poble, m'aludeix, bo i censurant-me un escrit que, sens cap mena de pretensió i sols a títol d'informació, vareig fer de l'anada de l'Orfeo a Sant Felu de Guixols.

¡Oh, savi *notero*! A tú, que per a treure la raó d'un escrit meu, gastes el gran argument de dir que és dolent; a tú, que, vanitós com ets, tens la pretensió de que'ls teus brams me molestin, te dec dir:

Que jo no soc cap assalariat d'aquests que, per a que omplin *cuartilles*, tenen un amo que els paga. Per lo tant, si ho faig malament, no cal que't molestis; que no'm treuran pas el sou.

Tú, no ho sé de quins ets, però veig que tens tant *bona criança* i *compleixes* tant bé'ls deures que la bona educació imposa, que tens la covardia de reptar-me amagant ton nom.

Del què'm dius que encare hi han classes, soc del mateix parer. ¡No tots som iguals en el món, *amigo*!

Per exemple: el *sanyó* Plaia, diputat per Llíssà de Vall, per a saludar a un granollerí's posa'ls guants; jo, si tingués de parlar amb ell, estendria el paraigua, i si havés d'alternar amb tú, pel sol fet també de que encare hi han classes, pendria les meves mides.

Jo no arribo a entendre, el perquè tu, que ets el *non plus ultra* de la sabiduría, i que, ad-huc se veu que posseeixes les regles de la bona educació, — encare que no les practiques sempre — no podies posar la firma dessota de la teva nota.

Ben segur que si'ns havessin explicat que havies anat a un sopar de duro, hauries començat pel teu nom.

Dec dir te, també, que jo, encare que burro, soc d'aquells que quan dic una cosa, l'endemà encare m'hi ratifico; vui dir, que no faig com algún *savi*, que ho fa al revés.

I referent a allò què'm dius, que no s'ha fet la mel per a la boca de l'ase, estem també de acord; jo'n tinc, i no te la deixaria pas tastar.

¡Entesos? ..

Amadeu Barbany

Carnet de la setmana

DILLUNS. — En Pol, que ha tornat de Galicia, a on hi anava a *preparar* l'èxit i entusiasme que havien de recollir els caravanautomobilistes *lligueros*, fa compendre i entendre als capitosts regionalistes, que, a fi i efecte d'evitar-se un desengany, desisteixin de la projectada excursió, ja que els gallegos no estan per orgues.

¡Ola!

⊙ ⊙

DIMARTS. — Tenim el gust de veture entre nosaltres a un dels socs de la casa *Mampromàsteck, Py Nyac y C.^a*

Li desitjem sort en sa empresa.

DIMECRES. — Arriva de son castell de Manlleu, el celebrat i afamat autor de «Lo cant del gall d'indi».

¡Quina llàstima! ¡Tant tranquils que estaven a cal Baté, sens éll!

⊙ ⊙

DIJOUS. — L'ex *quefa* dels liberals comet una bestiesa; millor dit, li fan cometre una bestiesa.

Per a aquestes coses no hi hà com no tenir voluntat propia.

⊙ ⊙

DIVENDRES. — (Prop de la mitja nit.) — En Tardà conferència misteriosament amb el Baté. El Baté, amb més misteri, conferència amb dos o tres del seus. El *Kaiser Ilauner*, vetlla.

Una patrulla dels de l'ex *quefa*, vigilen.

— ¿Què passarà? — diuen els pacífics granollerins, sorpresos per tanta comedia.

La veritat es que n'hi per estar alerta.

¡Són tant *tremendos* els amics del Pep saboner!

⊙ ⊙

DISSABTE. — Devastació en els galliners. Gallicidis, cunillicidis, ocaicidis, en totes les cases, casetes i casones de Granòpolis la bella.

La festa major s'ho porta.

⊙ ⊙

DIUMENGE. — ¡Xerínola!

⊙ ⊙

RESUM.

Dilluns : Desil·lusió.

Dimarts : Fruita... del temps.

Dimecres : Desgracia.

Dijous : ¡*Memece*, don *Cosé*!

Divendres : Misteri.

Dissabte : Crims... bestials.

Diumenge : Lo dit, molia xerínola.

DE COL·LABORACIÓ

La joguina d'un poble

Des d'avui compta EL DEMÒCRATA amb la valiosa cooperació de l'il·lustrat jove l'Esteve Sarroca, el qual ens ofereix ésser conseqüent col·laborador a la tasca empresa per aquest modest setmanari, des de sa publicació.

Agraim coralment a l'amic Sarroca la seva finesa i ens felicitem de comptar amb tant exquisida ploma.

Com les criatures que ensenyen a tot-hom la seva joguina predilecta, companya de llur vida, així també el poble, pel qual ja hi ha passat la roda del progrés, també ensenya als de fóra, als estranys, la seva joguina mimada, que'l fa anar amb el cap alt i plè'l cor de llegítim orgull, com volent dir als altres pobles: «Jo també'n tinc de joguines i també, com vosaltres, en fins, entre totes, una que és la que més estimo i que no vui fer mal-bé, servant-la de les mans dels enjogaçats que la destroçarien amb les seves manyaguerfes». I fins és avar del seu tresor, que curiosament guarda.